

tægterne have fordoblet sig. Det er i Særdeleshed efter 1900, da der er bygget en Forhavn til Hundested Havn, at det har vist sig, at den staar sig godt for Sandvandring og for Tang, hvoraf der i tidligere Tid ikke flød saa lidt ind i den, og som Fiskerne havde meget Besvær ved at rydde bort. Der kom ogsaa meget Sand derind, og 2 Gange aarlig maatte man mudre op. Det har ikke været Tilfældet senere. Der er skrevet saa meget for og imod Hundested Havn, men den er ikke sandet til.

Formanden: Er det noget bestemt Ændringsforslag, det ærede Medlem taler om?

Doose: Ja, det er Ændringsforslag Nr. 130.

Formanden: Vel!

Doose: Men den led, som sagt, stærkt ved Julestormen, og Fiskerne have ikke formaaet selv at udbedre denne Skade. Jeg mener derfor, at det er nødvendigt, og maa meget anbefale Forslaget om at bidrage 1,250 Kr. til Hundested Havn. I Aaret 1893 blev der indbragt i Havnen Fisk for et Beløb af 36,160 Kr., men i 1901 er der indbragt for 87,400 Kr., og det vil altsaa ses, at det har hjulpet betydeligt, siden Havnen er bleven til en Øhavn, og Besejlingsforholdene ere blevne bedre. Desuden var der i 1893 slet ingen Kvaser i Hundested Havn. Det er gaaet den, næsten som det i sin Tid gik med Gilleleje, hvor man sagde, at man kunde lægge Kartoffler i Havnen. Jeg har nu aldrig hørt, at det er gaaet saa galt, men medens der, som sagt, i 1893 ingen Kvaser var, var der i 1901 40 Kvaser, og siden man har faaet Forhavnen, have de kun behøvet at opmudre Havnen 2 Gange. Hundested Havn staar som et talende Bevis for, at hvor Sandvandingen er stærk, er en Øhavn paa sin Plads. Jeg vil derfor meget anbefale ærede Medlemmer at stemme for det Forslag, som jeg takker Finansudvalget og den højtærede Minister meget for er blevet stillet.

Byriel Jensen: Blandt de stillede Ændringsforslag findes der under Nr. 146 et Forslag om et Beløb paa 189,500 Kr. som Bidrag til Jernbanen fra Hammel Syd om Brabrand Sø til Aarhus. Naar jeg har forlangt Ordet angaaende denne Post, er det ikke alene for at anbefale

dette Beløb, idet jeg nemlig betragter det som givet, at naar den ærede Minister har stillet dette Ændringsforslag og vel at mærke stillet det i Overensstemmelse med en Lov, der bl. a. ogsaa angaar dette Spørgsmaal, og dette Ændringsforslag er tiltraadt af det samlede Finansudvalg, vil det ogsaa blive vedtaget, saa at det ikke trænger til yderligere Anbefaling. Men naar jeg desuagtet har forlangt Ordet angaaende denne Post, er det særlig, fordi jeg ved, at saavel den højtærede Minister som Rigsdagen gerne vil have al den Trøst, man kan bjerge med Hensyn til Statskassens Finanser, og ganske vist er 189,500 Kr. jo ikke mange Penge i Forhold til Statskassens samtlige Udgifter, men det er jo dog alligevel Penge, og min Trøst er da denne, at der efter de Oplysninger, der til Dato foreligge, er rimelig Udsigt til, at Staten kan faa fuld Rente af de Penge, der ere anvendte til Hammelbanen. Det er jo mere, end der kan siges for de fleste andre Jernbaners Vedkommende. Man behøver altsaa ikke at gaa til Vedtagelse af dette Forslag med nogen trykket Sindsstemning. Hermed skal jeg anbefale dette Forslag.

Konseilspræsidenten og Udenrigsministeren (Deuntzer): Jeg vil blot kortelig svare paa et Spørgsmaal, der direkte blev henvendt til mig af det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre), og som angaar Konsulatet i Helsingfors, hvor det af mig er foreslaaet og af hele Finansudvalget tiltraadt, at Pladsen besættes med en valgt Konsul i Stedet for med en udsendt. Angaaende denne Plads har jeg haft Lejlighed til i længere Tid, jeg kan sige i ikke ganske kort Tid, forinden Pladsen blev ledig, nøje at overveje, hvorledes man ved en eventuel Vakance skulde besætte denne Plads, og jeg har ved disse Overvejelser skaffet mig fuldstændig Sikkerhed for, at hverken Omfanget af de Forbindelser, hvori vi staa med den nævnte Plads, og heller ikke de politiske Forhold, der herske i Finland, gør det paa nogen Maade nødvendigt eller ønskeligt, at Staten ofrer de meget betydelige Beløb, der ville være nødvendige for at betale en udsendt Konsul. Jeg maa derfor svare det ærede Medlem, at jeg ikke kan tage Sagen paa ny under Overvejelse; den er overvejet, og jeg ønsker, at det bliver saaledes, som Udvalget foreslaar.

Ordføreren (Philipsen): Maa jeg til, hvad den højtærede Konseilspræsident og